

/SKISAFARI

een huttentocht over de skipistes

Na de jaarwisseling komt het skiseizoen pas echt op gang. Dan zou de sneeuwlaag dik genoeg moeten zijn en kunnen alle disciplines van skiën aan bod komen. De meesten skiërs blijven veilig op de piste. Wie ook in de lente een alpiene uitdaging nodig heeft, gaat toerskiën. Maar er zit nog één discipline tussenin: skiën buiten de pisten.

Al enkele jaren was de Wormser Hutte aan het Hochjoch in het skigebied Silvretta Montafon de favoriete uitvalsbasis van onze kinderen om te skiën. Intussen is er een sauna bijgebouwd aan de hut en is het skigebied met een nieuwe lift verbonden met dat van Montafon. Het tot voor kort afgelegen en enkel met oude zetelliften bereikbare Hochjoch, kun je nu langs de andere kant met moderne gondels bereiken. Als je al enkele jaren deze uithoek van het skigebied als jouw privé speeltuin beschouwt, geeft dat wel een schok. De 26 autobussen die we op de parking van de nieuwe lift geteld hebben, gaven de doorslag. Volgend jaar gaan we iets nieuws proberen!

TIJD VOOR IETS ANDERS!

Het idee van een huttentocht op pisteski's was al een tijdje aan het rijpen... Als voorbeeld stond een freeride tocht met gids "quer durch Tirol". Deze tocht rijgt de crème van de Tirolse freerides aan elkaar, waarbij telkens in een ander dal wordt overnacht. Uiteraard wordt de bagage nagebracht. Klinkt geweldig, maar individueel niet echt realistisch om dit tijdens de krokusvakantie te boeken... Uiteindelijk kwam ik via de website "the skisafari" uit bij de Dolomieten. Na wat puzzelen met de Sellaronda en wat flinke uitbreidingen, lijkt er een haalbare tocht in de maak, zonder bagagetransport weliswaar.

Intussen breek het najaar aan en is het tijd om de hutten te reserveren. Ik verstuur prompt wat mails... maar er komt geen enkel antwoord! Tja, een tocht in Italië organiseren zal nooit eenvoudig zijn zeker? Na de opening van het seizoen bel ik de hutten dan maar op. Na wat chaotische telefoons in mijn beste Italiaans zijn alle reservaties gedaan, of dat hoop ik tenminste ...

van de Superski Dolomiti

PIZZA PARTY

Op de eerste zaterdag van de krokusvakantie tijdig aankomen voor de laatste lift in Val Gardena, is mission impossible. Daarom hebben we een tussenstop in Imst voorzien. Eenmaal aangekomen in Val Gardena stelt zich het eerste probleem: parking vinden voor een volledige week, wanneer je niet op hotel zit. Plots is het me duidelijk waarom the skisafari vanuit het rustige Passo San Pelegrino vertrek! Uiteindelijk binden we de latten aan en vertrekken we richting de Pordoipas. We skiën rustig naar de hut, de Rifugio Frederola is onze eerste slaappleaats. Eenmaal aangekomen, heeft de berghut meer weg van een skibar inclusief Harley Davidson en discotheek... Dat belooft, we zijn met kinderen van 10 en 12 op weg. We mogen onze rugzakken in de kelder tussen de bierkratten wegzetten.

We skiën nog verder naar Arabba en verkennen een stukje richting de Marmolada. Er ligt dit jaar heel veel sneeuw en de condities zijn uitstekend. Ook voor de rest van de week geven ze schitterend weer. Tegen 15u30 nemen we de laatste liften terug richting Pordoipas en komen we weer aan in de Fredarola. De sneeuw en het ijswater wordt buiten geveegd en de hut transformeert weer naar een rustig onderkomen. Tegen de avond draait de chef wat plaatjes in de disco en bakt de kok pizza's voor de "pizza party". In afwachting van het avondeten krijgen we pizza. De zon verdwijnt langzaam achter de toppen en een halve liter wijn later is alles in orde. De Pordoipas is overigens voor freeriders een ideale uitvalsbasis voor het gebied rond de Sellastock. De gondel naar Sass Pordoi vertrekt aan deze kant.

SELLARONDA

Vandaag hebben we de klassieke Sellaronda gepland. Gisteren hebben we daarvan al de helft gedaan, dus vertrekken we vandaag in de andere richting. Tijdens een korte stop aan de auto ruilen we wat vuile was in voor een doos koeken. Tijs staat erop om 's middags te lunchen aan de Rifugio Fredarola. De pizza is blijkbaar in de smaak gevallen en hij zet er flink de pas in. We nemen de lift richting Sellapas. Van de verdere Sellaronda herinner ik me vooral schuss achter onze gasten en aanschuiven in Arabba. Vanaf Arraba is het vooral nog lift rijden richting de hut. De namiddag vullen we met skiën en freeriden in de rustige uithoeken richting Marmolada.

De afdaling richting Marmolada zelf blijkt echter gesloten! De lift om terug te keren is door een lawine over een lengte van drie palen omvergevallen. Dat verklaart waarom het hier zo rustig is... Na wat palaveren met de carabinieri, gaan ze akkoord dat we deze afdaling morgen nemen om te kunnen doorsteken naar Marmolada.

EENZAME AFDALING NAAR MARMOLADA

We haasten ons richting Arabba om de lift richting Marmolada te nemen. Bovenop de pas staat een andere carabinieri dan gisteren en hij wil ons niet doort laten... Ik leg hem onze hele toer uit. Gesloten piste is gelijk aan off-piste, en daar heb je een lawinebieper voor nodig. Het probleem is dat de kinderen er geen hebben. De piste is perfect geprepareerd, het lawinegevaar is er niet anders dan op de geopende pistes en de omweg die hij ons wil uitsturen is enorm. Uiteindelijk kan ik hem overtuigen met een pasje Instruktor Alpin voor de zomer en de belofte om enkel op de piste te skiën. Voor ons ligt een eenzame afdaling tot aan het dalstation van Marmolada, ronduit schitterend en éénmalig!

Vervolgens schuiven de Marmolada en de Civetta integraal onder onze ski's. Moe maar voldaan worden we na een telefoontje opgepikt door een minibusje dat ons nog enkele kilometers naar de Rifugio Passo Staulanza voert. Deze rifugio lijkt meer op een hotel. In vergelijking met onze vrienden van The Ski Safari met nageleverde bagage, zien we er wat underdressed uit.

RONDE VAN DE CINQUE TORRI

Vandaag steken we de Civetta over en nemen we de skibus richting Averau. Daar skiën we de ronde van de Cinque Torri en nemen we 's avonds de gondel naar de Kleine Lagazuoi. Het uitzicht bij zonsondergang over de dolomieten is hier ronduit schitterend, en vanuit de sauna nog beter! De kwaliteit van de keuken maakt dit een serieuze kandidaat voor onze vaste uitvalsbasis. Maar opgelet: de parking onderaan de gondel is hopeloos klein. Overdag moet je redelijk lang aanschuiven aan de gondel richting de hut.

"MAAR EEN SAAIE, ZWARTE AFDALING!"

We gaan in volle vaart van Lagazuoi naar Averau om na een stukje skibus zijdelings het gebied van Cortina d' Ampezzo te bereiken. Tijs vond de beruchte zwarte afdaling van de Tofana maar blauw waard! 's Avonds keren we terug via Averau naar de Kleine Lagazuoi.

Op een boogschuit van de hut kan je via houten laddertjes afdalen in de tunnels die uit de berg gehouwen werden tijdens de eerste wereldoorlog. Het mini-museum geeft een goed beeld hoe bar de omstandigheden hier moeten geweest zijn. De voormalige schietgaten geven een schitterend uitzicht op de vallei en de pas.

CIRKEL IS ROND

De laatste dag starten we met de afdaling van de Kleine Lagazuoi richting Arabba. Deze is wondermooi in een verlaten dal tussen bevroren watervallen. De afdaling eindigt met een tochtje achter een trekpaard om enkele kilometers 'vals plat' te overbruggen. Nu weten we ineens waarom het zo lang aanschuiven is aan de gondel naar de hut. Deze afdaling als eerste in de ochtend is echt warm aanbevolen.

WE SKIËN NOG VERDER NAAR ARABBA EN VERKENNEN EEN STUKJE RICHTING DE MARMOLADA. ER LIGT DIT JAAR HEEL VEEL SNEEUW EN DE CONDITIES ZIJN UITSTEKEND..."

Daarna skiën we vanuit Arabba de halve Sellaronda naar Val Gardena. Daar sluiten we af met de de Sasso Lungo en de Fermeda, totdat de sneeuw volledig is omgevormd tot een halve meter natte brij. We keren terug vanuit St Ulrich met de skibus naar de auto. De benen zijn doodop en er staat een kras tot door het belag op Liesbeth haar ski's. Bij valavond rijden we moe maar voldaan richting ons adres in Imst. Uiteraard is het file aan de Brenner.

De condities van tijdens deze tocht waren uitzonderlijk – drie meter uitstekende sneeuw, een week lang staalblauwe lucht – waardoor ik deze tocht niet echt durf te herhalen. Je mag niet veel pech hebben onderweg om niet in de problemen te komen met de geplande overnachtingen. De auto op een strategische plaats parkeren, is echter wel een must. Als je buiten het seizoen kan gaan, is een dergelijk tocht sterk aan de bevelen! Uiteraard spreken een degelijke tochtplanning, risicomangement en aanpassingen van de tour aan de omstandigheden voor zich! ▲

reiswijzer

VERVOER

Een goed bereikbare vertrekplaats is Val Gardena, maar parkeren kan een probleem zijn. Alternatieven verderop zijn Kronplatz of Passo San Pelegrino. Reken dan wel op een halve dag en wat skibus om de Sellaronda te bereiken. Arabba is centraal gelegen, maar de rit er naartoe is merklijk langer.

ACCOMMODATIE

Om in een uithoek van het skigebied boven te slapen moet je in de vroege namiddag de lift in het dal nemen. Op de eerste zaterdag van de krokus is dit vrijwel niet haalbaar als je 's ochtends vanuit België vertrekt. Een tussenstop onderweg of een overnachting in het dal is daarom aan te raden.

ANDERE TIPS

Liften nemen met een rugzak groter dan pakweg 25 of 30 liter is lastig. Indien je een hele week met de rugzak op pad wilt zijn, moet je die beperken tot het formaat van een dagrugzak. Een ganse dag skiën met een relatief zware rugzak is ook niet bevorderlijk voor de skitechniek. Neem wel pantoffels mee voor 's avonds, want anders loop je daar de hele week op je binnenschoenen!

Bij het kopen van de skipas moet je er op letten dat deze geldig is in het volledige gebied. Meer info vind je op de website van superski dolomiti.

